

Pe drumul fericirii și al buneistării

Zi de zi, în școală, în organizația de pionieri și acasă în familie ai învățat ce înseamnă partidul. Când rostești cuvântul partid, simți că este egal cu: școală luminoasă, ore tâlnite de studii, haine bune, focuri de tabără ce pilpăie în serile de vară. Partidul îți poartă de grijă să crești mare, să devii un cetățean folositor patriei, cauzei construirii socialismului. Grijă părintească a partidului nu se marginește însă numai la tine. Ea e îndreptată către toată țara, către tot poporul muncitor.

Despre această grijă permanentă glăsuiește raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. care a avut loc între 13-14 iulie a.c., precum și Hotărîrea adoptată de Plenară Odată cu aplicarea acestei Hotărîri se măresc salariile, pensiile sociale și de bătrînețe, se micșorează impozitele pe salarii. Veniturile muncitorilor se măresc în general cu 34 la sută în comparație cu anul 1956. În Hotărîre se mai prevede și reducerea prețurilor de vânzare la mai bine de 2.600 articole. Este clar pentru toată lumea că în urma acestei Hotărîri, viața va fi mai ușoară, mai îndestulată și mai fericită.

Care sînt factorii care au permis această mărire a salariilor și reducere de prețuri? Sub conducerea înțeleaptă a partidului, economia noastră națională se

dezvoltă într-un ritm nimerit; muncitorii din fabrici și uzine muncesc mai mult și mai bine, fărâșimea muncitoare se străduiește să realizeze recolte cit mai bogate. Congresul al II-lea al P.M.R. a elaborat pentru poporul muncitor un adevărat program de luptă și de muncă, care a găsit un larg ecou în inimile tuturor. În anii de după Congresul al II-lea al P.M.R., s-a continuat cu un avînt sporit munca de construcție socialistă în patria noastră. Probabil ați auzit că la poalele străvechii cetăți a Huniazilor, la Hunedoara, s-a ridicat o uzină cocschimică cu un furnal de 700 m.c., la Roman o fabrică de țevi, la Galați 3 linii pentru laminarea tablei subțiri etc. În primul semestru al anului 1959 a fost depășit planul global al industriei, obținindu-se o producție suplimentară în valoare de peste 350 milioane lei. Azi, sectorul socialist al agriculturii cuprinde peste 67 la sută din suprafața arabilă a țării.

La a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre, făcînd bilanțul rezultatelor, putem afirma cu mindrie că anii aceștia ai construirii socialismului în țara noastră n-au trecut pe neobservate. Ce mare deosebire este între România de odinioară, aflată în robia regimului burghez-moșieresc, și Republica noastră de azi. De la plugul de lemn pînă la tractor,

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fit gata!

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 30 (712) * Joi 23 Iulie 1959 * 8 pagini 30 bani

În cinstea zilei de
23 AUGUST

de la șomaj pînă la bunăstarea generală, de la neștiință și întuneric pînă la lumina culturii — iată drumul parcurs de țara noastră în cei 15 ani.

Ce sarcini îți revin ție ca pionier pe baza acestei Hotărîri? Să muncești cu mai mult elan, cu mai multă abnegație în cadrul organizației de pionieri. În timpul vacanței de vară, odihnește-te, strînge forțe pentru noul an de învățămînt la parte la muncile patriotice, de folos obștească, la strîngerea fierului vechi, a spicelor și a maculaturii participînd și tu cu munca brațelor tale la succesele obținute de poporul muncitor. Din spice se va face pilne caldă, din fierul vechi se va face oțel și multe articole industriale și de uz casnic. Iar atunci cînd va suna din nou clopoțelul vestind începerea noului an școlar, învață, muncește ca să poți deveni folositor cauzei construirii socialismului în patria noastră.

A învața, a munci, a construi pe mal departe, acestea sînt sarcinile viitorului, pentru acestea să te pregătești.

„Noi, pionierii din comuna Nicolae Jianu, raionul Călmățui, regiunea Galați, ne scrie pioniera Popa Florica, în cinstea marii sărbători a poporului nostru, 23 August, ne-am propus să creștem 40.000 viermi de mătase. Și am reușit. Acum, din venitul obținut ne-am cumpărat un televizor. Pionierii școlii noastre vor putea vedea spectacole de teatru, filme și... manifestația oamenilor muncii din ziua de 23 August!”

Pionierii din unitatea nr. 68, detașamentul 4, din Carac au pornit la strînsul spicelor. De pe acum ei și-au și desăvîșit angajamentul. Fiecare pionier a strîns cite 3½ kilograme boabe.

S-au evidențiat Mototol Silvia, Ostroveanu Florina, Soare Ioana și alții.

„În cinstea zilei de 23 August, activitatea noastră devine din ce în ce mai bogată. Pînă acum am adunat 205 kg caise și 100 kg spice. Tot noi am plivit și 4 ha iarbă de Sudan de pe lotul secției agricole”. ne scrie pioniera Micșunica Ștefan, din Bimnicu Sărat, regiunea Ploiești.

„Vom avea o școală nouă, ne scrie pionierul Georgescu Gheorghe din comuna Căpreni, raionul Amaradia. În afară de ce am realizat pînă acum, dînd ajutor la construcție, unitatea noastră de pionieri și-a luat angajamentul ca, în cinstea marelui sărbători a poporului nostru, să mai facem un număr de 1500 ore de muncă patriotică”.

Cu gîndul la Festival

O pală de vînt a făcut să foșnească frunzele plopilor. Apoi și vîntul s-a liniștit. E clipa emoționantă, premergătoare aprinderii focului de tabără. O trăiești de atîtea ori și, cu toate acestea, de fiecare dată te simți pătruns de aceeași emoție. Primele flăcări au început să joace șovăielnic destrămind umbrele. Flăcările se răsfrîng în apa liniștită a lacului și toate prind din nou viață.

„E greu să aleg ce să vă povestesc mai întîi, încep tovarășa Măndița Eugenia.

(continuare în pag. a V-a)

Spic cu spic, patriei snop!

Dragă redacție,

Alături de toți pionierii din patria noastră, participăm și noi cu dragoste la strînsul spicelor. De aceea ne-am hotărît să mergem la G.A.S. „Iancu Jianu” unde sînt lanuri de grâu cit vezi cu ochii. Munca am început o dată de dimineață. Nu ne-a oprit nici maldura, nici dorința de a merge la școală. În pauză, tovarășul instructor ne-a vorbit despre „Tinăra Gardă”. Eroismul tinerilor comsomoliști ne-a făcut să lucrăm și mai bine. Iar seara, cînd am cîntărit spicele culese, ne-am bucurat mult. Aveam 125 kg de spice.

MARIANA DOBRÎTOIU
cl. a VI-a, com. Curțisoara
raionul Bals

LA PRIETENI

Ziua de 14 iulie a fost pentru tabăra noastră locală ziua activităților patriotice. La această acțiune au participat un număr mare de pionieri. Am fost la cules spice în comuna Coșoveni. Numai într-o oră am strîns 64 kg boabe de grâu. Boabele culese în această acțiune le-am predat la G.A.S. Coșoveni.

LEON IANCOVICI
Școală medie „Frații Buzești”
Cratova

Strop de soare pe ogoare

Versuri EDUARD JURIST

Muzică VASILE TIMIȘ

Strop de soare
Pe ogoare
Te-ai plit printre răzoare,
Stai și dormi în liniște
În culcuș de muște.
Te găsim noi bob de aur
Și te strîngem în tezaur!
Refren

Spicule cu bobul plin,
Pionierii veseli vin
Să te-adune bob cu bob
Patriei să-i strîngă
snop!
Trei tractoare,
Zoru-i mare.

String bucatele-n hambare,
Și batoza treieră
Zumzetu-i cutreieră,
Hai, voioși sub cerul verii
Să sporim belșugul țării!
Refren (acelaș)

Crește-n stivă,
Rod cules în colectivă,
Vesel cîntă cetele
Toți băieții, fetele
Și-adună nestemate
De pe-ogoarele bogate!
Refren (acelaș)

Moderato

Strop de soare pe ogoare Te-ai plit printre răzoare Stai și dormi în liniște În culcuș de muște

Strop de soare-n tre-nă-zoare Stai în liniște de

liniște Te găsim noi bob de aur Și te strîngem în tezaur.

Allegro vivo Spi-cu-le cu bobul plin Pi-o-nierii ve-seli vin Să te-a-du-ne

bob cu bob Pa-tri-ei să-i strîngă snop Să te-a-du-ne bob cu bob

Pa-tri-ei să-i strîngă snop. Pa-tri-ei să-i strîngă snop.

Pionierii și școlarii taberei turistice locale din București — Lacul Tei au pregătit un foc de tabără în cinstea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena

Să cunoaştem lupta înflăcărată a comuniştilor

Fiecare pionier are o ceaţă datorită de cinste! Să cunoască lupta dîrză a comuniştilor pentru libertatea poporului. Ea a un izvor nesecat de exemple vîi de patriotism fierbînte şi spirit de abnegaţie, de curaj, bărbăţie şi eroism. Intimpinînd marea sărbătoare de 23 August, fiecare unitate de pionieri se va îngriji de organizarea unor asemenea acţiuni care să-i ajute pe pionieri să cunoască cît mai bine episoade din lupta partidului nostru, exemplul înflăcărat de luptă al comuniştilor. Ce posibilităţi avem pentru aceasta?

În capitală există Muzeul de istorie al P.M.R. Şi în alte oraşe se afla locuri dragi legate de lupta partidului, case memoriale, monumente ridicate în cinstea eroilor comunişti. Nici unul dintre aceste locuri nu trebuie să rămînă nevizitate de către pionieri. Poşind în diferite localităţi, în cursul unor excursii, pionierii nu vor uita să se intereseze ce locuri anume sînt legate de lupta partidului, să le cerceteze.

Mult îndrăgite de către

In această casă, bine cunoscută pionierilor care locuiesc pe strada Şcoala Floreasca din Bucureşti şi pe care ei o îngrijesc cu multă dragoste, a fost între anii 1941-1944 tipografia ilegală a Partidului Comunist din România.

pionieri sînt întîlnirile cu membri şi activişti de partid. Asemenea tovarăşi pot fi invitaţi la focul de tabără şi rugaţi să povestească episoade din lupta comuniştilor din anii de cruntă ilegalitate, precum şi despre lupta lor înflăcărată de azi, pentru construirea vieţii noi, socialiste. Aceste întîlniri

se pot organiza în multe feluri. Unele pot avea loc, bunăoară, chiar acolo unde în trecut comuniştii erau nevoiţi să se adune în taină, pentru a pune la cale acţiunile lor de luptă. Pionierii se pot întîlni cu părinţi sau rude apropiate ale unor eroi comunişti, chiar la casa în care ei au trăit sau

Viata pioniereasca

Creionul nu ia vacanță!

Cu multe luni în urmă, tocmai prin luna februarie în „Scinteia pionierului“ a apărut un articol. El îndemna colectivele de conducere ale unităţilor să-şi aleagă cite un corespondent special. Şi, de atunci, la redacţie au început să sosească şi: mai multe veşti. Erau de la „ajutoarele“ noastre, prietenii corespondenţi. Scrisoarea lui Gheorghe Manea, corespondentul special al unităţii din comuna Stupina, raionul Hirsova, a Vioriciei Bogdan din comuna Vinga, regiunea Timişoara şi ale altora au şi fost publicate. Acum e vacanţă şi corespondentul special al unităţii trebuie să devină corespondent al taberei, să nu-şi uite creionul şi nici carnetul. Ori unde s-ar afla, în excursie, la un foc de tabără, pe ogoarele gospodăriei, la strîns spice sau în bibliotecă, el trebuie să scrie, să informeze gazeta despre realizările pionierilor din tabăra din care face parte. Aşa dar, dragi prieteni corespondenţi, creioanele şi carneţelele voastre nu trebuie să ia vacanţă!

Cum vizităm o întreprindere?

În unitatea de pionieri din tabăra locală se pregătea, în cinstea lui 23 August, vizitarea unei uzine. Copiii erau bucuroşi, iar activul pionieresc, văzînd aceasta, hotărî să grăbească organizarea vizitei. Într-o scurtă adunare, activul pionieresc, ajutat de tovarăşul instructor superior, discută cum trebuie să se procedeze mai bine. Ca întotdeauna, primul luă cuvîntul Victor, preşedintele unităţii.

— Noi nu mergem pentru prima oară într-o uzină. Am mai fost şi altădată, dar nu întotdeauna am tras destule învăţăminte. Vedeţi, noi am trecut prin uzine cam prea în fugă, căutînd să vedem totul dintr-o dată... Le-am vizitat şi atîta tot. Eu, însă, cred că nu trebuie să mergem acolo doar ca simpli musafiri, ci ca să cunoaştem mai bine strădania muncitorilor, să luăm exemplu de la disciplina lor de producţie, să vedem unde vom munci şi noi cîndva, şi eu cred că acestea nu pot fi văzute toate dintr-o dată!

— Are dreptate Victor, spuse instructorul. De aceea unele dintre vizitele noastre la uzine nu ne-au lăsat o imagine destul de clară în minte! O uzină are multe secţii, nu ştii unde să te opreşti mai înţii. Deci, activul nostru pionieresc trebuie să pregătească mai temeinic vizitele în întreprinderi. De aceea, de acum încolo vom organiza vizitele în uzină pe anumite teme. Odată vom merge pentru a vedea măiestria profesională a muncitorilor. Altădată, ne vom întîlni cu inovatorii. Cu alt prilej vom urmări cum, în cadrul disciplinei de producţie, colaborează între ei muncitori de diverse meserii: tîmplari, sudori, montatori, vopsitori, lăcăuşi, ingineri, proiectanţi... Altădată, vom merge să cunoaştem minunatele condiţii de muncă şi viaţă pe care regimul nostru de democraţie populară le pune la îndemna oamenilor muncii — şi aşa mai departe. Bineînţeles, între timp putem merge şi prin alte întreprinderi, dar, desigur, ţinînd seamă de cele discutate mai înainte. Voi ce părere aveţi?

Pionierii din activ de-abia aşteptau să-şi arate entuziasmul pentru această propunere.

— Aşa să facem! Aşa e cel mai bine.

Şi se apucară să pună la punct amănuntele vizitei.

SEMNALE CU GOARNA SI CU TOBA ÎN TABĂRA

Maestoso **ATENŢIUNE**

Allegro **ADUNAREA**

Maestoso **ONORUL LA DRAPEL**
(Aducerea şi ducerea, ridicarea şi coborîrea drapelului)

Allegro **DEŞTEPTAREA**

Allegretto **MASA**

Lento (lunet) **STINGEREA**

Pozitiile cu goarna

Pionierii din detaşamentul 3 au pornit pe jos, în marş. În felul acesta ei au prilejul să cunoască şi mai bine împrejurimile. Pe lângă aceasta, marşul întăreşte organismul, dezvoltă curajul şi rezistenţa la drumuri lungi.

...Au lăsat în dreapta şoseaua şi au luat-o pe drumeagul ce trece prin pădure.

Cap de coloană este Mihăiţă, mare amator de excursii. El păstrează ritmul mişcării întregului convoi. Din cînd în cînd, întoarce capul şi zîmbeşte multumit: „Pînă acum

nimeni n-a obosit!“... Înainte de urcuş însă vor trebui să facă un scurt popas. Iată, se şi zăreşte o poenită numai bună pentru popas, locul este uscat, are şi umbră. Popasul pentru odihnă a durat numai 15 minute. „Şi drumul continuă... La urcuş Radu are o misiune importantă. El este încheietorul convoiului. Şi el îşi cunoaşte îndatoririle: dacă pe cineva îl

roade încălţămîntea, a ostentat sau trebuie să-şi aranjeze mai bine rucsacul, va transmite un semnal, din om în om, la Mihăiţă — care încetineşte pasul sau opreşte convoiul... Dar nu s-a întîmplat nimic deosebit, pînă acum... La rîu s-au oprit din nou. Pînă aici au parcurs mai bine de 4 km. Aici vor face popasul mare.

LA DRUM

Vor sta 2 ore. Tot aici vor servi şi masa. După masă, au plecat cu toţii la baie.

Vremea a trecut de neobservate... Marşul continuă. Tot mai aproape e obiectivul pe care detaşamentul şi-a propus să-l atingă: monumentul ridicat în memoria ostaşilor romîni şi sovietici căzuţi în luptele împotriva cîmparilor fascişti.

Aici vor organiza un foc de tabără în jurul căreia vor cînta cîntece despre partid şi patrie, vor recita poezii închinare marelui 23 August.

O SEARĂ DE NEUITAT

E o seară senină și bogat înstelată... În poiană, focul de tabără dănuie învâluit într-un rol de scintel. Jur-impjur, țărani colectivisti, abia veniți de la muncă de pe ogoare ori de la arie, pionieri din satele comunei Bratovoiești și organizatorii focului, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din orașul apropiat, Craiova... Degetele acordeonistului alunecă vijelios pe clape iar instrumentul, un „Hohner” vechi, cu burduful ostentit, cântă, înveselit de sîrbă, mai ceva decît în tinerețe.

Deodată, cei strînși la foc fac loc să treacă unei femei între două vîrste. Noua venită sosește de la batoză. E ostentă, cu încălțările colbute, dar veselă și emoționată. Pionierii și vîrstnicii o privesc cu egal respect. Caută să se așeze la un loc mai ferit, dar aplauze și chemări o invită în mijloc, la lumina puternică a focului. Pionierii o roagă să ia cuvîntul. Ea se apără, surzind, dar copiii îl se alătură și ceilalți. E tovarășa Pătru Dumitra, colecti-

vistă fruntașă, deputată în Marea Adunare Națională. În cele din urmă, pășeste în față. Făcările îi luminează bogat obrazul blînd. Vorbește:

— Daugi mei copii, mai întii vă mulțumesc că m-ați invitat la focul vostru pionieresc, lertați-mă că am întîrziat. Treburile cîmpului nu așteaptă! Să știți că noi sîntem tare bucuroși; recolta e bogată. Și cînd te gîndești că totul e al nostru, al celor care cu cincisprezece ani în urmă trădeam pe moștele boierilor, răminzi și minaiți cu biciul din urmă...

Și tovarășa Pătru își deapănă amintirile. În fața ascultătorilor se perindă tablouri vii. Satul de ieri, cu oameni săraci, jefuiți de boieri. Bucuria ediberării de la 23 August 1944. Încolțirea speranței într-o viață mai bună și începutul realizării ei, sub conducerea comuniștilor, în primăvara lui 1945, la înlăptuirea reformei agrare. Apoi, în 1950, înființarea gospodăriei agricole colective, cu 36 de familii. Primul an de muncă în comun, entuziasă și rodnică, în ciuda sușotelilor chlaburești. Apoi, prin strădania colectivizatorilor, în frunte cu membrii de partid, creșterea gospodăriei, mărirea avutului ei. Primele case noi, ridicarea cîmînului cultural, policlinica... Acum, din colectivă fac

parte 240 de familii care își îndrăgesc gospodăria, se mindresc cu ea.

Cuvintele colectiviste se deapănă simplu, cu căldură. Amintelese cu modestie dar hotărîtă despre faptul că este deputată în Marea Adunare Națională. Prin aceasta, ea le înfățișează copiilor faptul că astăzi la cirna țării se află însuși poporul, oamenii muncii. Emoționați, ascultătorii aplaudă. O pionieră rostește cuvinte de mulțumire pentru cele povestite. Colectivista deputată o îmbrățișează. Pioniera spune:

— Miine vom porni la cules spice pe ogoarele gospodăriei colective, împreună cu prietenii noștri, pionierii de aici, din sat. Vă promitem că vom lucra bine. Iar în timpul anului școlar, vă rugăm să vizitați școala noastră din Craiova, să ne vedeți și pe noi la locurile noastre de muncă.

Colectivista deputată o strînge în piept pe mica vorbitoare. Focul arde înalt.

Vechiul „Hohner” tresare din nou. Dar nu ce să pornească sîrbă, ci ca să acompanieze vocile melodiase ale copiilor:

„Mulțumim din inimă partidului, Mulțumim din inimă partidului Că-ntr-o zi de sîrbătoare Ne-a deschis drum nou de pionieri!”

AL. OVIDIU ZOTTA

DIN EXPERIENȚA PIONIERILOR SOVIETICI

În marș prin locuri leniniste

Itinerariul marșurilor noastre din vara aceasta are ca obiective principale locurile legate de viața și lupta lui Vladimir Ilici Lenin, de pe Volga.

S-au împlinit șaptezeci de ani de cînd Vladimir Ilici a venit în Samara — așa s-a numit în trecut orașul nostru. De aceea, vrem să studiem tot ce ține de biografia sa, din anii petrecuți prin părțile noastre. Am și vizitat Alakaievska. Există și acolo un muzeu, pe care l-am cercetat și unde am făcut fotografii. Acum ne pregătim să mergem prin Jiguli, pînă la Hidrocentrala „V. I. Lenin”. De-acolo vom lua vaporul pînă la Ulianovsk — locul de naștere al lui Lenin.

Galea Bolarova, Sașa Gurov, Larisa Trusova, Sereoja Darovki, Tanea Levanova

Orașul Kuidișev, Școala de șapte ani nr. 137

CERCETARI INTERESANTE

Culegînd cîntece străvechi, pionierii noștri și-au notat și un cîntec despre un izvor cu apă tămăduitoare. Micii chimiști din detașamentul nostru de expediție au căutat și găsit acest izvor. Ei au făcut o analiză a apei. S-a stabilit că este o apă minerală bună, care conține fier și mai multe săruri. S-a comunicat despre aceasta secțiunii raionale a sănătății.

Cercetătorii noștri geologi au adus, de asemenea, o veste îmbucurătoare din satul Miculino Gorodiște. Pe malurile râului Soșa, ei au descoperit zăcăminte bogate de lut refractar. Ne-au arătat mostre și schemele geologice desenate de ei. Am comunicat despre aceasta Comitetului executiv al regiunii Moscova.

Turiștii din detașamentul de expediție nr. 64928 — Moscova, Școala medie nr. 556

Prietenia celor mici

De cum pășești pe strada Textilelor din Mediaș, te întimpină glasuri vesele. Sînt cîțiva copilași din cartier. De curînd ei s-au împrietenit cu o fetiță mai mare. E pioniera Stănilă Cornelia. Ei își petrec timpul liber împreună, se joacă „de-a școala” și, ca o adevărată învățătoare, Cornelia îi învață să socotească, îi învață cîntece și poezii, fac împreună gimnastică. „Cornelia e prietena noastră” spun cu mindrie cei mici. Bravo, Cornelia!

Popas. Unii au instalat oorturile, alții pregătesc mîncarea...

să flori. Căci, trebuie să știți, în parcu au fost sădite o sumedenie de flori. De toate feburile.

Și acum, în zilele de vacanță, dimineața și seara, cîte o grupă de pionieri se ocupă de păstrarea ordinii și curățeniei în parcu, udă florile...

Se mai pot vedea și alte lucruri bune la Dorobanțu. Majoritatea caselor au fațadele aranjate frumoase. Șanțurile sînt curățate de buruieni, iar balustradele de la podete și țăruișii de pe marginea șanțului, vîruiți, dau un aspect plăcut satului. Cine a făcut și această treabă?... Tot cei mai mici gospodari ai satului, pionierii.

D. EMIL

LA LOCUL DE MUNCĂ AL INSTRUCTOAREI

S-au bucurat mult pionierii, recunoscînd-o în muncitoarea în halat cenușiu, cu părul strîns, care stătea dreaptă în fața mașinii și ale cărei mîini se mișcau cu repeziciune și siguranță, pe instruitoarea lor de detașament.

Atentă și preocupată părea atît de... gravă. Dar cînd și-a întors capul spre ei, bineînțeles că le-a zîmbit.

— În uzina noastră de ceramică, veți vedea, se lucrează țăruișii, căni... Aici, în secția mea, secția de linii și degetare lucrăm piesele a-

cestea care se folosesc la distanțarea țăruișilor în capsule după ce se glazurează...

— Ce este aceea glazurată?
— Decorațiile cum se fac?
— Dar la ceptor stau mult țăruișii?

Și, pe rînd, tovarășa instruitoare Maria Cernat le explică lucrurile pe care ei nu le știau, cu aceeași vioaciuie cu care discută în detașament, la școală.

La plecare, cînd au trecut pe lângă panoul cu frunțaș, dintr-o fotografie le zîmbea

instruitoarea lor. „Frunțașă în producție, îndeplinind și depășind lunar planul de producție” scria dedesubt. Mindria pionierilor din clasa a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 14 din Ploiești, a crescut și mai mult. Aveau și de cel Instruitoarea lor e printre cei mai buni muncitori din uzină! Nu-i vorbă, și ei fac parte din detașamentul cu cei mai mulți frunțași la învățătură din uzinale. Așadar, instruitoarea în producție și pionierii la școală sînt printre cei mai buni!

SA ÎNFRUMUSETAM ORAȘELE ȘI SATELE PATRIEI

Dacă poposiți cumva în satul Dorobanțu, din raionul Botoșani, nu se poate să nu vă simțiți îndemnați a sta puțin pe o bancă, la umbra salcîmilor parcului din centru. Acest parcu e rodul muncii celor mai mici gospodari ai satului — pionierii. Peste 1.000 ore au lucrat ei ca să-l amenajeze.

Înainte era doar un loc viran. Pe el erau plantați cîțiva salcîmi.

Asta, pînă într-o zi, cînd s-a luat hotărîrea să se amenajeze un parcu.

Mai întii, tinerii, în frunte cu utemiștii, au săpat locul și l-au împrejmuțit cu gard. Apoi, a venit rîndul pionierilor. Împărțiți pe grupe, ei au început lucrul. Silvia Asavei dintr-a VII-a și încă vreo zece fete au greblat și fărîmițat pămîntul. Băieții au aliniat aleile, le-au nivelat și au ajutat apoi fetelor să sădea-

CITIȚI ÎN VACANȚĂ

- AGIRBICEANU I. — Din munți și din cîmpii — lei 2,75 (lei 5,75 cartonat)
ALECSANDRI V. — Poezii populare — lei 5,00
ARGHEZI T. — Cartea cu jucării — lei 8,50
ASZTALOS I. — Ioșca — lei 2,75
BRESLAȘU M. — Cîntec de leagăn al Doncăi — lei 5,00 (Ed. II)
CALOVIA I. — Tombuca — lei 6,00
COLIN V. — Basmele omului — lei 13,00 (lei 17,00 cartonat)
COȘBUC G. — Poezii — lei 10,00 (lei 14,00 cartonat)
CREANGA I. — Moș Ion Roată și Unirea — lei 3,00
CREANGA I. — Pagini alese — lei 3,95
DUBOV N. — Orfanul — lei 9,25 (lei 13,00 cartonat)
DOINIȘ S. — Loteria — lei 3,50
DONICI AL. — Fabule — lei 2,55
DRĂGOI C. — Cărticica verii — lei 3,55
DRUGOV V. — Cei trei fără nota trei — lei 9,90
EMINESCU M. — Păt Frumos din lacrimă — lei 4,25 (lei 7,25 cartonat)

(În numerele viitoare, vom continua această bibliografie).

Iepurii lui Niculiță

La început nu aveau decît un iepure. Și acela rău! N-a putut nimeni să pună mina pe el. Pînă și mîncarea l-o aduceau cînd dormea.

„E sălbatic”, și-au zis în cele din urmă copiii și s-au hotărît să-l vîndă și să cumpere altul. Doar Micu Niculiță, dintr-a IV-a, a insistat să-l mai țină. Și, în zilele care au urmat, Niculiță aproape tot timpul liber și-l petrecea la iepure. De mîncare tot el îl dădea. Așa a descoperit că sub ureche iepurele avea o rană mare, pește care adesea dădea cu lăbușă. „Ei, ce-o să-mi facă? O să mă zgirie și atît!” și-a zis Niculiță, și, într-o zi l-a prins și s-a dus cu el la doctor. Mai greu era însă de acum încolo, pentru că, în fiecare zi, trebuia să-i pună

pe rană medicamente. Dar Niculiță nu s-a uitat la zgirieturi. A îngrijit iepurele așa cum îl învățase doctorul. Rana iepurelui s-a vindecat, de rău însă, tot rău a rămas. Numai pe Niculiță nu-l zgirie nicio dată.

Între timp crescătoria de iepuri a pionierilor de la Casa de copii nr. 2 din Buzău s-a mărit cu încă 12 iepuri. Cuștile au devenit neîncăpătoare, așa că Niculiță le-a spus într-o adunare pionierilor:

— Eu zic să construim noi cuștile, am găsit în niște reviste schițe și indicații. Nu-l prea greu.

— Să le facem și plasă de sîrmă pentru locul unde o să-i lăsăm să se joace.

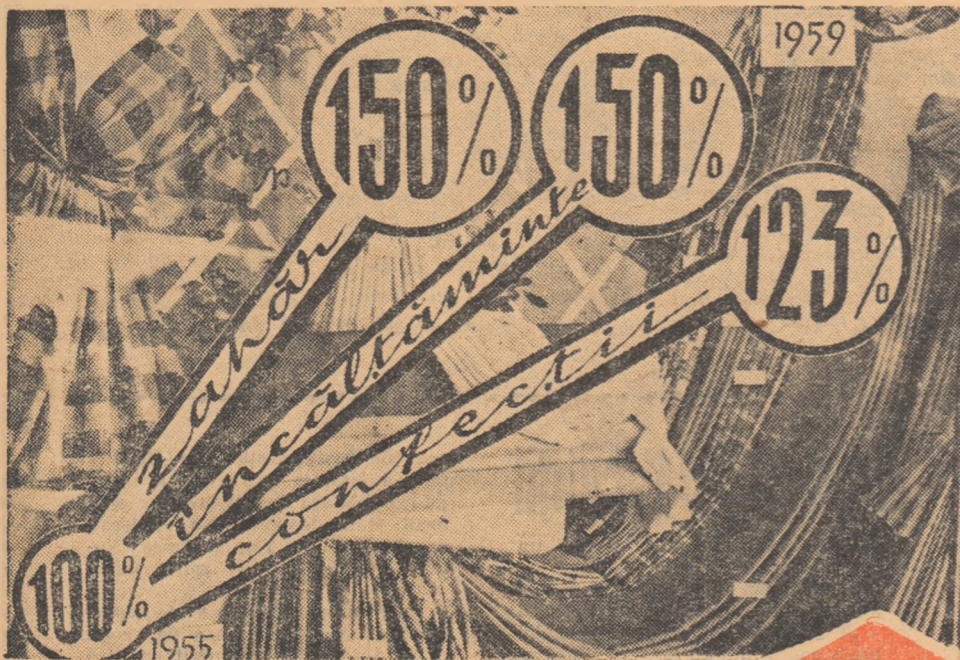
— Și o magazie pentru alimente...

Și Niculiță, bucurat, își nota propunerile în carnețel. „Sînt strașnice. O să ne îngrijim iepurii... ca la cartel” își zicea el.

Măsurile adoptate de Plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie 1959 pentru o nouă ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii sînt rezultatul activității intense a poporului muncitor pentru dezvoltarea economiei naționale și constituie un izvor de noi energii creatoare pentru desfășurarea mai departe a construcției socialiste în țara noastră.

In industria chimică producția a crescut între anii 1955—1959 de circa 2 ori.

Industria bunurilor de larg consum va produce, în anul 1959 față de 1955, cu 50 la sută mai mult zahăr, cu 23 la sută mai multe confectionii, cu peste 50 la sută mai multă încălzăminte și de peste două ori mai multă mobilă.

Izvorul belșugului

Lelea Sterica Irim e o femeie măruntică. E iute și vioaie, cu obraji rumeniți de soare. Iat-o cum adună snopii grei din urma secerătorii — legători și-i face clăie. Cu mișcări sprintene, cu lege snop după snop. Două fete, cu codițele negre scăpate de sub basmale, se întrec cu ea. Sînt iuți ca zvîrlugile. Alături, fratele lor, un flăcăiandru de vreo 17 ani ridică cite 3-4 snopi voinici în brațe. Lelea Sterica se uită cu coada ochiului la el:

— Gheorghică, ți-am spus să iei numai cite doi snopi. Sînt grei și tu ești încă crud!

— Eu 'crud?... E drept că-s grei, pentru că e bobul greu. Aur! Dar nici eu nu mai sînt un copil!

Cu ochii plini de bucurie, lelea Sterica se uită la Gheorghică. Da, da, are dreptate. Acum e voinic Gheorghică. Cu zece ani în urmă era însă tare slăbuț. Era și ea femeie necăjită, văduvă, singură cu trei copii mici de hrănit, de crescut. Dar, atunci în 1949, la îndemnul partidului, oamenii din Livedea au pornit pe un drum nou, plin de bucurii, de belșug: drumul gospodăriei agricole colective. Gospodăria a și primit de altfel numele: „Drumul lui Lenin”.

Azi, lelea Sterica e la cel de-al zecelea aniversent în colectivă. Și acest eveniment constituie pentru ea, pentru fiul și fetele sale, pentru toți colectiviiștii din satul Livedea — care acum e colectivizat în întregime — o adevărată sărbătoare. În locul sătucului sărăcăcios din inima Bărăganului, s-a ridicat un sat nou ce se dezvoltă și mai mîndru cu fiecare zi. Dacă stai

de vorbă cu lelea Sterica ea îți poate da și amănunte:

— Știi dumneata că toți flăcăii din sat care s-au însurat și-au făcut case noi? S-au ridicat vreo 50 de case noi numai în ultimii cinci ani! Apoi biciclete, mobilă, aparate de radio și difuzoare... Și anul ăsta e îmbelșugat. Zicea agronomul că am scos peste 2.400 kg de grâu la hectar...

Colindînd prin gospodărie, îți dai seama ce pași uriași a făcut colectivă, întregul sat, în acest deceniu. La maugurare, toată averea colectiviiștilor stătea în cițiva cai și citeva căruțe hodorogite. Astăzi se pot mîndri cu cele 300 de oi, 150 de porci, magazii mari de cereale, grajduri moderne, 64 stupi, sală de cinematograf cu aparat de proiecție, creșă, dispensar etc. Și aceasta este o înșiruire sumară. Colectivă din Livedea e milionară și dispune deci de multe alte bogății. Și toate aparțin colectiviiștilor.

De aceea, lelea Sterica spunea zilele trecute, cînd alături de ceilalți colectiviiști citise Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie 1959 cu privire la continua creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii:

— Eu și copiii mei, tot satul, trăim o viață nouă, îmbelșugată. Pentru această îi mulțumim din inimă partidului. Partidul ne-a arătat izvorul belșugului, pe al cărui drum am pornit și noi acum zece ani. Ii sîntem recunoscători și toate forțele noastre le dăruim înfloririi patriei, străduindu-ne să obținem an de an recolte tot mai bogate.

N. BARBU

Viață fericită

Satul nostru e mic. Oamenii se ocupa mai mult cu via și livada, cu creșterea vitelor și a oilor. Tata avea și el cițiva butuci de vie și un pîlcușor de pomi. Dar putea întreține din asta o casă de copii? Nu! Ca să nu flămînzim, fratele meu mai mare, Gică, slugărea la popa din sat

Acum vreo 9 ani, avîndu-i în frunte pe comuniști, ne-am urut cu toții într-o gospodărie colectivă careia i-am zis „7 Noiembrie”. Așa am început să ne facem munca mai ușoară și viața mai bună. Înainte vreme, la Comarna se construia o casă la 5 ani. Anul trecut și-au făcut case noi 4 familii de colectiviiști. Anul acesta, odată cu mine și-au terminat casele încă 6 familii, iar alte 5 familii și le vor termina spre toamnă. Gospodăria noastră e bogată: are vreo 200 ha de teren, o stîină de oi, o fermă de vaci și de păsări etc.

Pentru mine, gospodăria agricolă colectivă înseamnă viață fericită pe care nu am cunoscut-o înainte vreme. Pentru aceasta eu cit și toți ceilalți colectiviiști din Comarna îi sîntem recunoscători în primul rînd partidului; numai datorită lui viața noastră este astăzi luminoasă și îmbelșugată.

ANETA CHIRICA
colectivistă, Comarna, raionul Iași

Colectivă noastră e puternică și bogată

În preajma aniversării a 10 ani de la crearea primelor gospodării colective, o nouă măsură luată de partidul nostru vine să umple de bucurie inimile colectiviiștilor: recenta Hotărîre a Plenarei C.C. al P.M.R. privind continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc. Într-o adunare generală, cea mai mare parte din cei peste 2.000 de colectiviiști au discutat despre însemnătatea ce o au noile măsuri luate de partid. S-au discutat mai cu seamă acele paragrafe în care este vorba de studierea și elaborarea unui sistem unic de pensionare a colectiviiștilor bătrîni și a celor inapți de muncă.

Urmînd indicațiile Plenarei C.C. al P.M.R. noi ne vom strădui să asigurăm pensii pentru colectiviiștii inapți de muncă, deoarece gospodăria noastră este puternică și bogată. Numai anul acesta noi vom avea un venit de 4.068.000 lei, așa că vom putea repartiza și bătrînilor grîu, porumb, brînză, lapte etc., în așa fel încît fiecare să aibă casa îmbelșugată.

Acum, la cea de a zecea aniversare a creării primelor G.A.C., ne angajăm ca prin munca noastră, să dezvoltăm și mai mult gospodăria, dînd viață hotărîrilor recentei Plenare a C.C. al P.M.R.

ION DOROBANȚU
președintele G.A.C. „23 August”
comuna Munteni, raionul Slobozia

reportaj

informații

NOUȚĂȚI

TEHNICE

reportaj

MAREA SĂRBĂTOARE A TINEREȚII

SPRE FESTIVAL

În dimineața zilei de 16 iulie, peronul gării Băneasa din capitală era îmbrăcat într-o haină sărbătorească. Numeroși reprezentanți ai Uniunii Tineretului Muncitor, rude și prieteni, tovarăși de muncă și învățătură, veniseră cu brațele încărcate de flori să petreacă pe solii tineretului român care vor lua parte la cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

Delegația țării noastre, condusă de tovarășul Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., formată din 350 de tineri, cuprinde un numeros grup artistic compus din membrii ansamblului U.T.M., laureat al Festivalurilor tineretului de la Berlin, București și Moscova, o formație de muzică populară cu mai mulți soliști și o formație de dansuri populare. În cadrul manifestărilor artistice de la Viena vor mai participa apreciatul violonist Ștefan Ruha, barito-

nul Ladislau Konya, basul Ion Prisăcaru, balerini Alexa Dumitrache și Gheorghe Coțovelea.

La Festival, delegația noastră va participa la toate manifestările și acțiunile care prilejuiesc o cunoaștere reciprocă cât mai bună, o înțelegere tot mai puternică pentru menținerea și apărarea păcii în lume.

Sportivii noștri se vor întrece prietenește la handbal, atletism, volei, tenis de masă cât și la alte discipline sportive.

...sa va fi la Festival

Astăzi e joi, 23 iulie. Vineri... Sâmbătă... Duminică, 26 iulie. Viena. Praterul (un mare parc la Viena) primește oaspeți din cinci continente. Pe aleele sale precum coloanele nesfârșite, multicolore, ale tinerilor, îmbrăcați în pitorești costume naționale ale celor 120 de țări participante la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. În frunte merg stejarii, purtând sus drapelele naționale ale tuturor țărilor participante la Festival.

În acordurile muzicii, corăbii se îndreaptă spre Wiener Stadion, unde are loc festivitatea de deschidere a celui de-al VII-lea Festival Mondial. În fruntea fiecărei delegații marchete mari: U. R. S. S., U. A. S., R. P. Chineză... Franța... Republica Populară Română... India... Uruguay... Algeria... Parcă întregul glob pășăntesc și-a dat întâlnirea la Viena. Din tribunele stadionului, deasupra căruia flutură drapelele țărilor participante, se vede o mișcare de spectatori la care pară să își unesc glasul solii tineretului lumii, ovaționând pentru pace, pentru înțelegere între popoare.

Punctul culminant al programului grandios de deschidere al Festivalului: Dansurile populare! Ansambluri naționale din cinci continente prezintă cele mai frumoase dansuri. Prin acest torent de tinerețe și plăcut surprins de vigoarea unor flăcăi plini de neastimă, îmbrăcați în minunatul port național românesc. Ei execută „Călușul”, un vechi dans românesc în care săriturile spectaculoase și chiuiturile vesele și puternice se amestecă cu clincheul argintiu a sute de clopoței. Aplauzele sînt furtunoase ca și focul, răsplătind pe solii artiștii românești, pe reprezentanții tineretului nostru care împreună cu întregul popor construiește socialismul în patria noastră.

Noaptea firziu, cînd ultimele acorduri ale muzicii ce a însoțit marele spectacol de dansuri ale popoarelor vor mai vibra încă în aer și în inimile participanților, deasupra stadionului central al Vienei se va revărsa o mare de artificii...

Braț la braț, tineri din toate colțurile pămîntului, de pe toate meridianele și paralelele, albi, negri, galbeni, înfrățiți își vor manifesta dorința lor de pace, măzuințele lor de prietenie, hotărîrea lor de a-și apăra tinerețea. Din zeci de mii de piepturi tinere, în toate limbile pămîntului se va înălța chemarea tineretului: Pace și Prietenie!

GH. ANGELESCU

In timp ce in trenurile și pe vapoarele ce se îndreaptă spre Viena răsună cîntecele tineretului din întreaga lume, în funduri de birou, lănuși, roșu de minie, bancherii occidentali și unelte de-ale lor plănuesc tot felul de mirșavii împotriva Festivalului. De ce anume? Festivalul oferă tineretului lumii mari

posibilități de a se cunoaște și de a întări pacea. Acest lucru însă nu le convine capitaliștilor.

In numeroase țări capitaliste, participarea tinerilor la Festival este împiedicată prin toate mijloacele, de la interzicerea prin lege, la respingerea vizelor de călătorie și la concedierea de la lucru. Iată, de pildă, ce se întâmplă în Germania Occidentală. După cum relatează revista „Festival”, ce apare la Viena, un număr de 15-20.000 de tineri vest-germani ar dori să participe la Festival. Numai că ei sînt împiedicați în mod brutal. Fostul hitlerist Schröder, astăzi ministru al afacerilor interne în Germania Occidentală, a emis o circulară tipic fascistă: „orice tînăr salariat vest-german care ar îndrăzni să participe la Festival, ori măcar să discute despre el, va fi concediat imediat”. În Bavaria (regiune din Germania Occidentală) participarea la Festival echivalează cu o mare fărâdelegă. Cu toate acestea, trecînd peste marile pericole, sute de tineri vest-germani vor fi prezenți la Viena în zilele Festivalului.

DUȘMANII FESTIVALULUI

Și în Statele Unite s-a pornit urmărirea și persecutarea tinerilor ce vor să meargă la Festival. Senatorul american Humphrey s-a înfierbîntat rău și a strigat de la tribuna Senatului american: „Festivalul de la Viena reprezintă pentru noi o amenințare”... Adică: cîntecele

sud-americane, ciroul chinezesc, baletul sovietic, „Perinița” românească ar amenința însăși securitatea... Statelor Unite! Cît de ridicol e!

De ce se tem atunci autoritățile americane de Festivalul de la Viena? Pentru că africanii, asiaticii, sud-americani, europenii, toți tinerii cinstiți, vor face un schimb sincer de păreri și vor spune lucruri neplăcute despre „democrația” americană și despre politica externă a S.U.A. Senatorul Humphrey nu-i scapă din vedere nici pe tinerii americani care vor izbui să ajungă la Festival. Ii sîntuiește să devină provocatori, să saboteze toate întîlnirile, să dezbine, să bată dacă va fi cazul.

Orice vor pune la cale dușmanii Festivalului, ei trebuie să știe: nu există nici un fel de temniță pe lume care să încatuseze ideile păcii și prieteniei tineretului lumii. Oricîte milioane de dolari ar cheltui capitaliștii nu vor reuși să împiedice cunoașterea reciprocă a tinerilor, prietenia lor sinceră, lupta lor pentru pace.

AL. MIHU

Vești

● Delegația tineretului din R. P. Română, în drum spre Viena, a ajuns la 20 iulie la Mohacs (R.P. Ungară). Delegația tineretului român a fost întîmpinată cu căldură de peste 2.000 de tineri maghiari. După o întîlnire prietenească ce a durat patru ore, delegația tineretului român și-a continuat drumul spre Budapesta, de unde va pleca la Viena.

● Sute de tineri și tinere din Moscova au întîmpinat cu căldură trenul Pekin-Moscova, în care se afla delegația tineretului chinez care pleacă la Festival. După câteva ore petrecute în capitala Uniunii Sovietice, delegația R.P. Chineze a plecat spre Viena.

CU GÎNDUL LA FESTIVAL

(Urmare din pag. 1-a)

Aș avea atîtea de spus despre Festivalul de la Moscova! Multe, foarte multe lucruri m-au impresionat! Pot să vă spun că, de cum am intrat pe teritoriul Uniunii Sovietice, încă de la Ungheni, oamenii sovietici ne-au întîmpinat cu multă dragoste, că în zilele Festivalului...

Și, copiii strînși în jurul focului, se văd pe străzile Moscovei, alături de arabi și coreeni, de germani și francezi... I-au văzut pe aceștia din du și mîinile, dansînd împreună, schimbîndu-și înșignele, luîndu-și adresele. Au mers pe marile bulevarde ale Moscovei, au admirat Kremlinul, au văzut metroul...

— Peste puține zile, la Viena se deschide cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Își încheie povestirea tovarășa Măndița. Și din nou se întîlnesc mii de tineri. Din nou cuvintele pace și prietenie vor flutura pe buzele tuturor.

Întorși din minunata călătorie, în jurul focului,

copiii au prins să cînte și să joace, să spună poezii și ghicitori.

Focul și-a ascuns pe rînd flăcările dînd de veste că-i firziu. Oboșiți, dar mulțumiți că petrecuseră o seară plăcută, pionierii de la tabăra turistică locală din București — Lacul Tei — s-au îndreptat spre corturi.

Muzeul de istorie naturală din Viena

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ ROMÎNEASCĂ

23 AUGUST

23 August 1944, moment de uriașă importanță în istoria poporului nostru, a deschis largi perspective și în fața științei și tehnicii românești. Avântul creator pe care l-a luat știința în țara noastră a făcut ca în tot mai multe ramuri ale sale să se înregistreze succese de răsunet mondial. De mare prestigiu internațional se bucură creația științifică românească, în domeniul medicinei, matematicii, biochimiei. Aceasta a fost posibil numai în anii de după 23 August cînd, prin grija Partidului Muncitoresc Român și a statului nostru democrat popular, au fost create condiții de muncă științifică la care cercetătorii nici nu puteau visa în trecut.

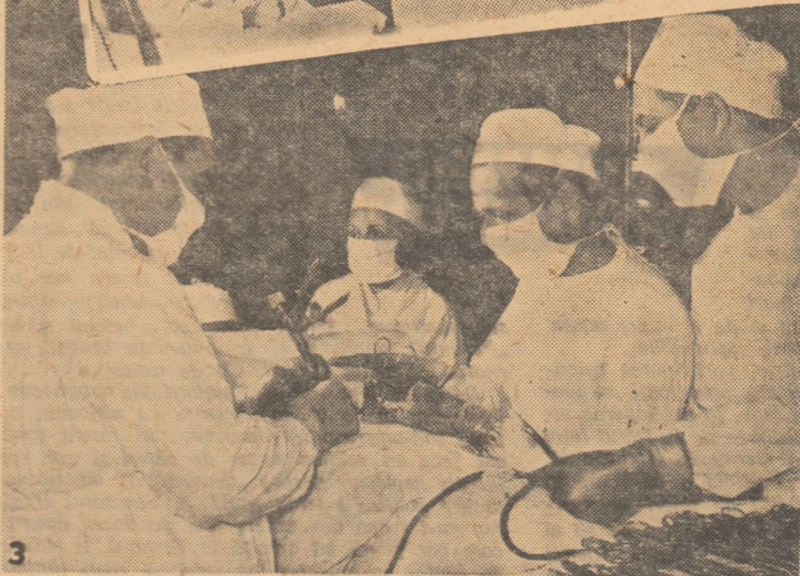
Despre pașii uriași pe care știința românească l-a făcut în ultimii 15 ani vorbesc numeroase succese ale muncii de cercetare științifică strîns legată de problemele importante ale economiei țării.

Cercetările fizicienilor atomiști din țara noastră, puse în slujba vieții, își găsesc o largă folosire în tot mai multe domenii. Cu ajutorul izotopilor radioactivi se descoperă zăcămintele de petrol și potasiu și tot cu ajutorul acestora poate crește pe ogoare rodul îmbelșugat al grînelor. În fotografia 1 puteți vedea pupitrul de comandă al reactorului nuclear românesc.

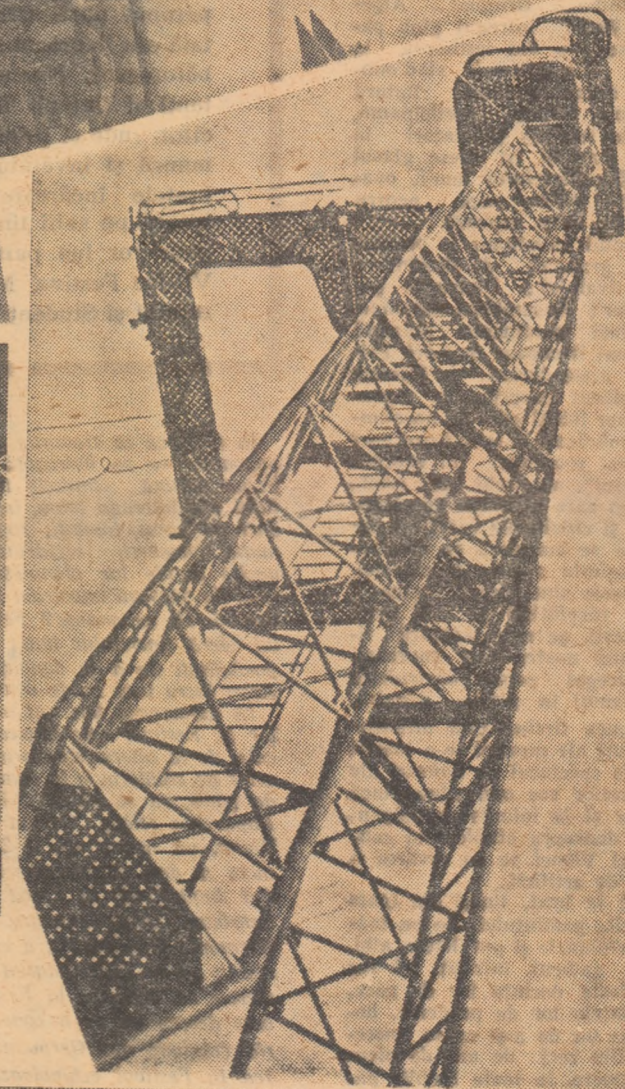
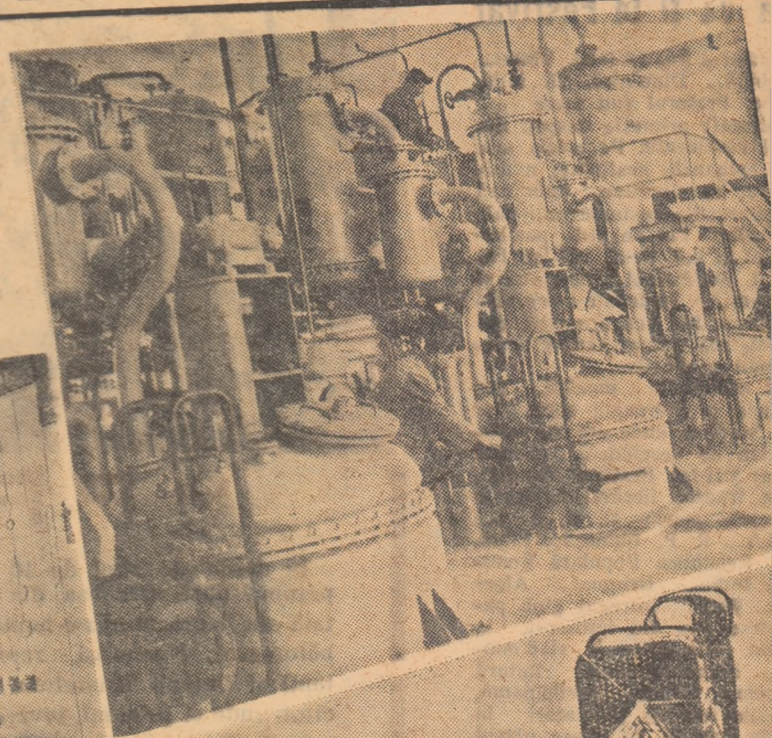
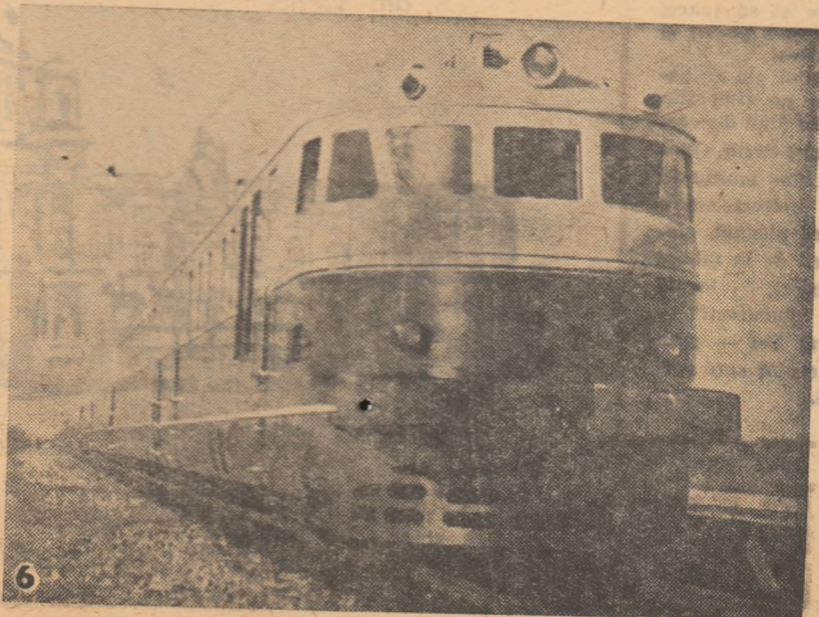
Priviți fotografia nr. 2. Ea înfățișează o complexă instalație modernă în care au loc procese chimice-industriale. Astfel sînt utilizate noile fabrici de produse chimice din țara noastră, chimia devenind tot mai mult o armă în minile oamenilor, în lupta lor pentru cunoașterea, cucerirea și transformarea naturii inconjurătoare. Legătura între știință și producție este în vremea noastră mai strînsă ca oricînd. Oamenii de știință au posibilitatea să lucreze astăzi în Institutul de Cercetări Chimice al Academiei R.P.R., primul de acest fel în țara noastră, își pot urmări cu mîndrie împlinirea visurilor. Tîrîra noastră industrie de fibre sintetice, de îngrășăminte chimice ca și variata gamă de produse chimice noi e în plin avînt, înregistrînd însemnate succese.

Ar fi greu să se vorbească pe scurt despre imensele realizări dobîndite în acești 15 ani în toate domeniile de activitate a științelor medicale. Sînt apreciate în mod deosebit de către savanții lumii lucrările școlii românești de inframicrobiologie — ramură a științelor medicale care se ocupă cu studiarea și combaterea bolilor infecțioase. Iar biruințele obținute în anii din urmă în combaterea acestor boli sînt remarcabile. S-au făcut mari progrese în domeniul chirurgiei. Astăzi în țara noastră se efectuează operații pe inimă și pe vasele sanguine pentru înlăturarea unor boli care înainte aveau urmări foarte grave. În fotografia 3: imagine de la o asemenea operație.

În șiragul marilor realizări ale științei noastre, dobîndite în anii regimului de democrație populară, sînt la loc de frunte și succesele științei agricole. Pentru ca întinsele ogoare ale patriei noastre să dea recolte tot mai îmbelșugate, pentru ca și în regiunile cu climă mai aspră să se poată smulge pămîntului rod bogat, cercetătorii au studiat cu migală și perseverență numeroase soiuri productive creînd altele noi, cu calități deosebite. Astfel a fost creat soiul de grîu de toamnă A-15 care este deosebit de productiv (4.300 kg boabe la ha). Dacă ținem seama că grîul de toamnă se cultivă în țara noastră pe o suprafață de 2,7 milioane ha și că sporurile sînt de 300—350 kg boabe la ha., vedem că

sporul anual adus țării este de 800.000 tone boabe. Un alt soi de grîu cu noi însușiri este Cenad 117 creat tot în țara noastră. Importante realizări sînt și soiurile noi de porumb ca, de pildă, cel dobrogean, cel galben timpuriu, sau sfecla de zahăr Lovrin 532, cînepa I.C.A.R. 42/118 și altele. Fotografia 4 oglindește un aspect din munca de cercetare pe parcelele stațiunii experimentale Moara Domnească a Institutului de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R.

Insemnate sînt și realizările tehnicii românești în anii din urmă. Industria constructoare de mașini a luat o uriașă dezvoltare. Astăzi, pe strunguri, utilaje petrolifere, cîmbine, autobuze, automotoare etc. poți citi cu mîndrie: „Fabricat în R.P.R.”. Țara noastră este acum o țară exportatoare de mașini care se bucură de prețuire peste hotare. Ceea ce vedeți în fotografia 5 este numai partea superioară a unei instalații de foraj fabricată în țara noastră iar în fotografia 6, noul automotor românesc.

SPORT SPORT SPORT SPORT

CUPA Scintei pionierului

A devenit o tradiție ca în fiecare an, o dată cu apropierea marelui zile de 23 August — ziua eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, pionierii să-și dispute întâietatea în cadrul întrecerilor de natale dotate cu Cupa „Scintei pionierului”.

În zilele care au trecut, a luat sfârșit faza pe tabere, urmând ca duminică 26 iulie să se desfășoare, în toată țara, faza raională. În rândurile de mai jos vă vom reda câteva amănunte de la faza pe tabere care s-a desfășurat, cu puține zile în urmă, în orașul Tirgovște.

In luptă cu apa și... timpul!

Pe marginea bazinului s-au adunat o mulțime de pionieri de la tabăra nr. 1, precum și de la tabăra nr. 3. Peste câteva minute, la semnalul arbitrilor, va începe concursul pentru desemnarea campionilor la înot pe fiecare din cele două tabere.

Concurenții sînt emoționați. Spectatorii veniți în număr mare, discută cu aprindere, fac pronosticuri asupra câștigătorilor...

Prima probă a înotătorilor de la tabăra nr. 3: 50 m liber băieți... În întrecere intră cei mai mici înotători: 9—11 ani. S-a dat startul... Chiar de la plecare, Garva Mihai reușește să ia un avans de câțiva metri. Strigătele de încurajare nu mai conținesc. Mihai „trage” puternic. Adversarii săi au rămas în urmă. Avansul luat încă de la ple-

care și-l mărește continuu. Câștigătorul este cunoscut: Mihai Garva. Pentru locurile 2 și 3 însă, luptă din război mai mult concurență. Mai rezistent, „Banu Nicolae” își înfrunță adversarii și sositese al doilea...

...Și proba de 100 m. liber băieți a înotătorilor de la tabăra nr. 1 este plină de dinamism. Concurenții au de parcurs patru lungimi de bazin. După prima lungime, în frunte se află Cornea Constantin. La „Întoarcere” însă, este depășit de Vasilescu Gheorghe care ia un avans de 2 m. Lupta între Cornea Constantin și Vasilescu continuă. Cu puțin în urmă lor, se află Cornea Vasile. Se pare că locul 1, pe tabăra, va fi câștigat de Cornea Constantin. Pe ultima lungime de bazin, însă, are loc surpriza cea mare. Cornea Vasile atacă puternic, trece de Vasilescu și de fratele său, Constantin, se distanțează și

pină la sosire nu mai poate fi ajuns.

Față-n față

După concurs am făcut o comparație între rezultatele înregistrate de pionierii de la cele două tabere și... pronosticurile dinaintea desfășurării fazei pe oraș. Favoritul probei de 100 m liber băieți este Cornea Vasile (tabăra nr. 1). Timpul realizat de el (1:42"2/10) este mai bun cu 7 secunde decît cel realizat de Mitroi Dumitru, campionul taberei nr. 3. Oricum, este destul de greu ca Mitroi să refacă o asemenea diferență. Și-a-poi, pregătindu-se kemeinic, Cornea Vasile are posibilitatea să-și depășească curînd propriul „record”.

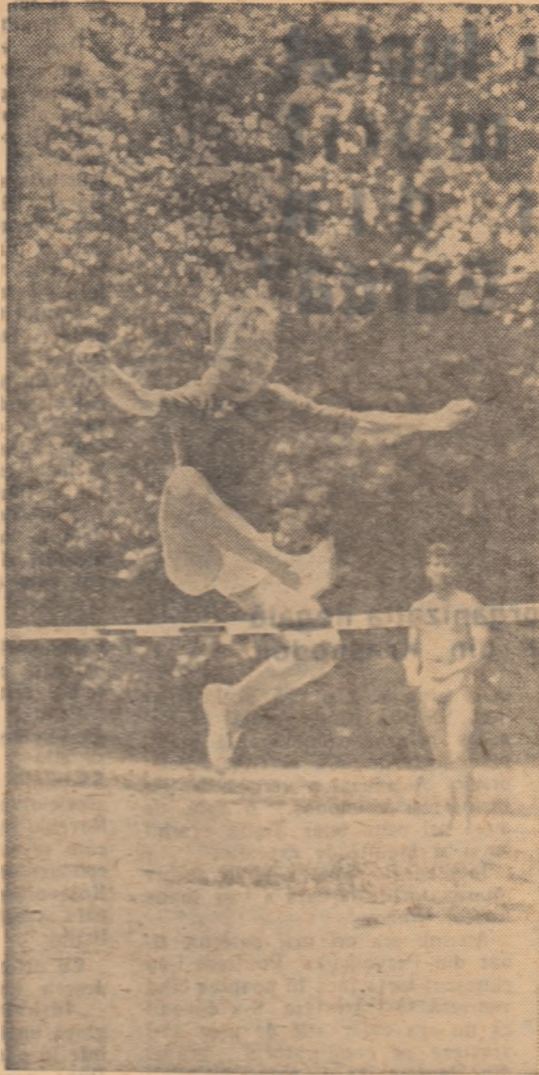
Cît privește proba de 50 m liber băieți, fără îndoială că Mihai Garva de la tabăra nr. 3 are cele mai mari șanse să se califice; chiar și pentru etapa regională! Într-timpul înregistrat de el și cel înregistrat de Cornea Constantin (campionul taberei nr. 1), în cadrul acestei probe, este o diferență de 21"6/10...

Așa cum v-am mai spus, acestea sînt doar pronosticuri. Nu este exclus însă ca oricare dintre primii trei clasati să obțină rezultate frumoase la faza pe oraș și să se califice pentru faza regională a Cupei.

Noi le dorim tuturor succes!

EMIL DOBRESCU

Printre participanții la întrecerile de natale, dotate cu „Cupa Scintei pionierului”, se numără și Maria Săvescu de la Școala de 7 ani nr. 79 din capitală. Iată-o, în fotografie, la un antrenament, la proba de 50 m. (foto din stînga).

Ionescu Constantin, de la Școala de 7 ani nr. 23 din București, nu se antrenează de prea multă vreme la săritura în înălțime. Pregătindu-se însă cu multă stăruință, a reușit să stabilească primul „record” personal: 1,10 m. Dar nu va trece mult timp cînd Ionescu va sări și mai sus!

Construiți-vă singuri un teren de baschet

Construcția unui teren de baschet nu-i de loc complicată. Alegeți în apropierea taberei un teren nivelat pe care îl marcați în așa fel încît lungimea lui să fie de 26 m, iar lățimea de 14 m. (se admit variațiuni medii de 2 m în plus sau minus la lungime și 1 m în plus sau în minus la lățime, respectîndu-se proporția). Dacă posibilitățile permit, este bine ca terenul să fie acoperit cu un strat de zgură.

Ca utilaj, sînt necesare două panouri prinse pe picioare de lemn. Panourile vor avea dimensiunile de 1,20x1,80 m. și vor fi așezate la 2,75 m deasupra solului. Pe aceste panouri se fixează inele metalice cu plasă (coșul de baschet). Inelul poate fi făcut din fier rotund, avînd o grosime de 2 cm. El are diametrul interior de 0,45 m. Inelul se prinde orizontal, deasupra marginii de jos a panoului.

Panourile sînt susținute de stîlpi. Piciorul stîlpului se fixează în exteriorul liniei de fund, la o distanță de 0,40 m. Prin intermediul unor stinghii, panoul se fixează de stîlp astfel ca între panou și stîlp să fie distanța de 1 m, în spre teren.

Învățați acest joc

Sentinela de noapte

Dintre jucători alegem o „sentinelă”. Sentinela este legată la ochi ca să nu poată vedea nimic (ca noaptea). La un pas de „sentinelă” se aşază un steguleț pe care trebuie să-l apere. La 15—20 pași, se aşază în cerc ceilalți jucători. Între „sentinelă” și jucători se împrăstie pe jos vreascuri uscate. La semnalul arbitrilor, cite unul din jucători din cerc încearcă să se turzeze pînă la steguleț și să-l ia. Auzînd trosnitul vreascurilor, „sentinela” caută să ghicească după sgomol direcția de unde se apropie „adversarul” și întînde mina într-acolo, strigînd: „Stai!”. Dacă jucătorul se află în direcția indicată de mina „sentinelii”, se oprește și iese din joc. Jocul continuă pînă ce unul din jucători reușește să ia stegulețul. În seria următoare a jocului acesta devine „sentinelă”.

DIN SPORTUL CELOR MARI

● La Constanța au luat sfârșit întrecerile din cadrul „Criteriului european” la tenis de masă — juniori. Tinerii noștri jucători au câștigat toate probele individuale. Datorită acestor rezultate, Cupa challenge „București”, oferită de Federația romînă de tenis de masă, a revenit reprezentativei R.P.R. care a realizat 49,5 puncte.

● În preliminariile turneului olimpic de fotbal, s-au întîlnit la Moscova reprezentativele U.R.S.S. și R.P.R. La capătul celor 90 minute de joc, victoria a revenit fotbalistilor sovietici cu scorul de 2—0. Punctele au fost înscrise de Urin (minutul 10) și Metreveli (minutul 16).

● În finalele campionatelor republicane de box s-a înregistrat o mare surpriză: tînărul boxer Mihai Nicolau (Energia Cimpina) a îmbrăcat, la vîrsta de 19 ani, tricoul de campion. El l-a învins, în cadrul categoriei mijlocii, pe Dumitru Gheorghiu. Iată și ceilalți campioni, în ordinea categoriilor: Mircea Dobrescu, Toma Constantin, Emil Cișnaș, Iosif Mihalic, Constantin Dumitrescu, Mihai Stoiian, Șerbu Neacșu, Petre Zaharia și V. Mariușan.

● Jucînd duminică, la Cluj, Coșpel Buda-pesta, campiona R. P. Ungare la fotbal, a învîncut echipa Știința din localitate cu scorul de 2—1.

CONCURS DE JOCURI

SPORT

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												

ORIZONTAL. — 1. Competiție pentru pionieri și școlari cu caracter de masă; 2. În poarta echipei C.C.A. — Explozie de bucurie — Tragere la ființă; 3. Se luptă, de obicei, cu atacanții. — Asia! 4. Ofelii. — Locul de desfășurare al întrecerilor din cadrul

Cupei „Scintei pionierului”. 5. Horia Șerbănescu — Cească — A aerisi; 6. Cunoscută marcă de medicamente romînești. — Campion; 7. Cu părul scurt — Țesătură fină. — Notă muzicală; 8. Armă... atletică. — Trimis; 9. La oină. — Recordmenă a lumii la săritura în înălțime; 10. Club sportiv bucureștean în care activează și maestrul emerit al sportului, Dinu Cristea. — Echipa lui Tălaru; — Ambarcațiune străveche; 11. A înfrumuseța. — Ritm, tempo, în care se desfășoară o întrecere sportivă dar și înfățișare de sportiv; 12. Așa cum sînt baschetbaliștii. — A tremura; 13. Tine — Categorie la box. — Măsură de timp; 14. Echipa ceferiștilor bucureșteni — Sport de vară.

feri; 7. Se organizează, de obicei, în cinstea zilei de 1 Mai, 7 Noiembrie... — Jocul preferat al lui Constantin, Dridea, Ene, Alexandrescu... — Constantin Dumitrescu; 8. Indică localități, ape, munți. — Triat — Echipa lui Petchoovski; 9. Neadevărat. — Zet casnici la romani; 10. Alergător... dobrogean. — Mai mult decît prăji. — Cea mai lungă probă atletică de alergare; 11. Iscușită vîntătoare, în mitologie. — Una din probele de aruncare, la atletism. — Riu în Siberia în apropierea Baicalului; 12. Centru sportiv din țara noastră. — Poartă la „baschet” — Partener. Cuvînte mai puțin cunoscute: sivi, lari, iro.

VERTICAL 1. Adversara Iolandei Balaș. — Deținătorul recordurilor republicane la 100 m și 200 m plat; 2. Loc de oprire. — La gimnastică; 3. Oras în Suedia. — Se poartă pe piepl; 4. Distanțat. — Trage în minge! — „Ata, oraș în U.R.S.S.”; 5. Fază la poarta echipei adverse. — Apă stătătoare. — Exclamație care însoțește o săritură; 6. Aruncare de la marginea terenului. — Genușii. — Pqmî fructi-

Așa au luptat și au murit eroii din „Tinăra Gardă“

Date noi despre organizația ilegală a comsomolștilor din Krasnodon

(continuare din nr trecut)

— Ticăloșilor l' sopti Serghei, cu buzele tremurânde. Ticăloșilor!
O puternică lovitură de cizmă îl doborî. Cravașa începu să-i în singereze din nou trupul.

— Băiatul mamei!

Mama se uită înebunită de durere la Serioja apoi îl imploră pe Podtinnii:

— Dați-i drumul! Vă rog!
Deodată, se auzi vocea lui Serioja:

— Mamă, nu trebuie! Să nu faci asta!

Supunându-i-se ea se ridică încet în picioare și făcându-și cruce rămase nemiscată lângă perete. Cu ochii ficși, ea privea cum îl schingiuesc pe fiul ei.

Iar Serioja, văzînd că mama sa l-a înțeles și l-a ascultat zîmbi pentru prima oară în toate acele zile. Cu acest zîmbet Serioja a suportat toate chinurile la care l-au supus fasciștii sălbatici. El zîmbea atunci cînd patru ace groase îi erau înfipite pînă la capăt în degete, zîmbea cînd îi strîngeau picioarele în deschizătura ușii, zîmbea cînd îi frigeau palmele cu fierul înroșit.

Torturile au durat două ore. În cele din urmă, Podtinnii l-a întrebă pentru ultima oară:

— Ai să vorbești?

Serioja dădu din cap sleit de puteri:

— Nu!

Cînd l-au scos din cabinet, el își pierduse cunoștința.

Vă amintiți? În romanul lui A. Fadeev „Tinăra Gardă“ una din cele mai tinere ilegaliste Tonia Ivanihina mărturisește cu sinceritate tovarășilor ei: „Tare mi-e frică de chinuri. Desigur voi muri și nu voi spune nimic, dar mi-e frică...!“

Tonia era o fată plîpîndă și impresionabilă. Cea mai mare teamă îi era de singe...

Fasciștii au încercat să se folosească de slăbiciunea Toniei. Întotdeauna era adusă ultima la interogatoriu. Către acea oră cabinetul lui Solikovski începea să semene cu un abator, iar hitleriștii păreau niște măcelari. Peste tot, singe...

Tonia intra în cabinet pășind cu băgare de seamă peste băltoacele de singe. Apropiindu-se de masă, ea își ridică ochii mari și-l privea fix pe anchetator. În privirea ei era totul și ură, și uimire, și dispreț... Lipsea numai frica.

O băteau cumplit. Odată, un fascist sălbatic îi rupse cu o lovitură de cizmă trei coaste. Tonia își pierdu cunoștința. Hitleriștii turnaseră o găleată de apă peste ea, și, cînd și-a deschis ochii,

în ei erau aceeași ură, același dispreț, SS-istul trimis special de Renatus pentru a împinge la maximum torturile n-a rezistat acestei priviri. A apucat o vergea de fier încinsă și a împuns, o dată, de două ori ochii fetei. Tonia a orbit cu o zi înainte de execuție.

Iată ce au povestit călăii despre interogatoriile la care a fost supus Anatoli Popov.

Anatoli era cel mai puternic tînăr din Pervomaika. Polițiștii l-au cunoscut forța încă în noaptea cînd veniseră să-l aresteze. S-a dovedit că nu era chiar atât de ușor să-l aresteze pe conducătorul grupei din Pervomaika, patru hitleriști l-au culcat cu greu la pămînt.

În primele zile îl aduceau pe Anatoli la interogator cu mîinile legate, temîndu-se de el. Numai atunci cînd după schingiuri cumplite Anatoli abia se mai putea ține pe picioare, călăii s-au hotărît să-i dezlege mîinile.

Îl interoga Solikovski. Aplecat deasupra flăcăului întins pe dușumea, el urla mereu:

— Ei, te-ai răzgîndit? Spune, care-ți sînt tovarășii?

— Nemernicule! Îi răspundea Anatoli. Păcat că nu te-am omorît la timp. Nu-i nimic, au s-o facă alții.

Apoi, Anatoli a fost atîrnat de mineralul giurgiuvelor de la fereastră, i-au strîns degetele în ușă. Încercînd toate mijloacele de tortură șeful poliției s-a apropiat din nou de Anatoli. În loc de răspuns, Anatoli l-a lovit cu piciorul. Infuriat, Solikovski luă o baionetă nemțească lată de pe masă și, cu toată puterea, lovi peste piciorul tînărului.

În acea zi, 15 ianuarie 1943, Anatoli Popov împlinea vîrsta de nouăsprezece ani. Venindu-și în fire după torturile îndurate la interogator, el a făcut rost de un petic de hîrtie și a scris cu singe: „Felicită-mă, mamă, de ziua mea. Nu plînge, șterge-ți lacrimile“. Un polițist vecin cu familia Popov a consimțit să transmită scrisoarea. Noaptea tîrziu, el bătu încet în fereastră, aruncă hîrtia și sopti: „Să te duci, mamă, la poliție, poate că vei apuca să-l mai vezi...“

De-abia atîngînd pămîntul cu picioarele alerga mama lui Anatoli, Taisia Prokofievna pe stradă. Era

o noapte cu lună plină. Ajungînd în fața clădirii poliției, Taisia Prokofievna văzu cum se deschise poarta și din curte ieși un autocamion acoperit cu prelată care porni cu mare viteză spre puțul minei nr 5. De sub prelată se auzi un zîrteț. Vocile răgușite ale tînerilor cîntau încet cîntecul favorit al lui Vladimir Ilici Lenin:

„Chinuit de neagra tiranie,
Prefer moartea glorioasă.“

În acest cor Taisia Prokofievna a putut auzi și vocea fiului său. Îl duceau la execuție.

Oricît s-au întrecut călăii ei n-au reușit să smulgă nici o vorbă de mărturisire de la membrii „Tinerei Gărzi“. Ei n-au avut prilej să audă nici înțiguri nici implorări de îndurare. Cu capul sus au suportat torturile tinerii patrioți. Ei au preferat să moară decît să trădeze.

„Majoritatea covârșitoare a membrilor „Tinerei Gărzi“ s-au comportat la interogatorii cu demnitate. Cu toate torturile ei au refuzat cu îndrăzneală să-și trădeze tovarășii“ — au recunoscut călăii.

Cu aceeași bărbăție au mers eroii la locul execuției. Podtinnii a arătat în timpul anchetei:

„Am avut ocazia să conduc o dată la locul execuției un grup de membri ai „Tinerei Gărzi“. Am văzut cum anchetatorul „afacerilor criminale“ trăgea în el dintr-un „mauser“ apoi îl imbrinca în puț. Comsomoliștii s-au comportat cu bărbăție cu demnitate, niciunul din ei n-a cerut să fie cruțat“.

Printre materialele anchetei judiciare făcute în cazul lui Podtinnii se află o copie de pe depoziția SS-istului Drewitz care a făcut serviciul în jandarmerie, în orașul Rovenki în timpul ocupației. După cum se știe aici au fost executați conducătorul „Tinerei Gărzi“ Oleg Koșevoi, și Liuba Șevțova, neînfricată agentă de legătură a ilegalistilor.

Cu un cinism nerușinat, Drewitz descrie scena execuției:

„Înșiruindu-i pe arestați pe marginea unei gropi mari săpate dinălte în parc, i-am împușcat pe toți. După aceea am observat că Koșevoi mai trăiește fusese doar rănit. M-am apropiat de Koșevoi, care zăcea întins pe pămînt și l-am tras un glonț în cap.“

Din cei împușcați în lotul al doilea, mi-a rămas în memorie Șevțova. Ea mi-a atras atenția prin aspectul ei exterior. Avea un corp frumos și foarte grațios o față ovală. Cu toată tinerețea ei, ea se comporta cu mult curaj. Înainte de execuție am condus-o pe Șevțova la groapă, unde urma să fie împușcată. Ea n-a spus nici o vorbă despre cruțare și a murit cu capul sus...“

Călăii care și-au umplut mîinile cu singele celor mai buni fii și fiice ale patriei, n-au scăpat de pedeapsa cea dreaptă. Spada Justiției Sovietice i-a pedepsit sever pe ticăloșii lași și trădători, pe toți aceia care au îndeplinit ascultătorii voiața stăpînilor lor fasciști, punînd la cale măcelul împotriva eroilor Krasnodonului.

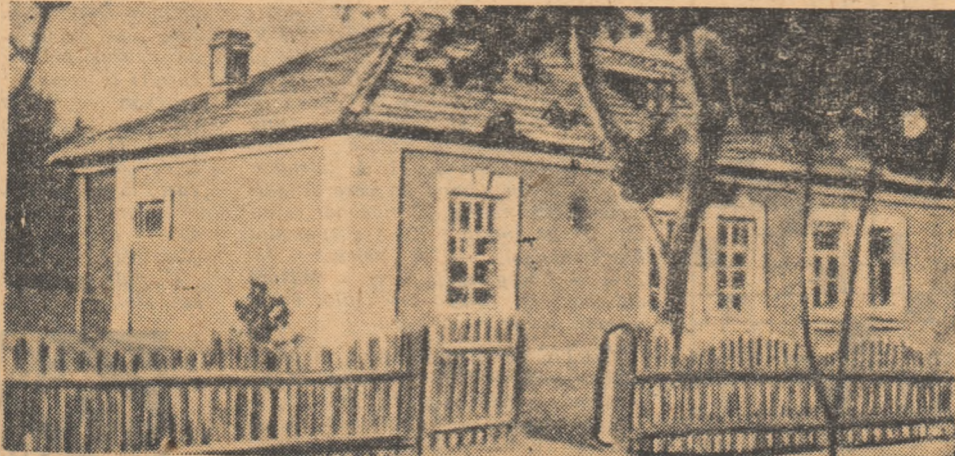
„În umbra deasă a parcului ce se întinde în centrul orașului Krasnodon, se înalță mărețul monument al eroilor „Tinerei Gărzi“. Munți de flori vii înconjoară piedestalul monumentului. Oameni din toate colțurile țării vin aici pentru a se inclina în fața acestui monument al curajoșilor tineri și tinere care și-au iubit cu abnegație patria și poporul.“

Jertfîndu-și viețile pentru fericirea poporului, ei au devenit nemuritori!

Krasnodon

K. KOSTENKO

(din „Komsomolskaia Pravda“)

În această casă de pe strada Sadovaia a locuit familia lui Oleg Koșevoi, și tot aici și-a avut statul major „Tinăra Gardă“

Cîntul

Au venit din patria viatului,
Ca un stol de porumbei,
Mîi de tineri, mîi de cînturi
Pe-ale Violei țargi alei.

Cîntece din lumea-nstăragă
Într-un singur cînt se leagă,
Cînt pe care-l înțeleg
Oamenii de pe globu-nstreg.

Ca o floare se destace,
Ca un amplu steag de pace,
Auzindu-l, omonirea
Și-a însemnat privirea.

Spune cîntecul așa:
— Pentru pace vom lupta,
Pentru pace vom lupta!...

HORIA ARAMA

Cîntecul frăției

Din Maramureș
Pin-la mare
E numai cîntec
De izvoare
Și-atîtea grațuri
Folurite
Buchei de neamuri
Înfrîșite.
Privește, ce mulțimi
De prunci
Crescînd ca florile
Pe lunci!
Și cîntecul,
Copilărește,
Partidul nostru
Îi slăvește,
Că schimbă țara
În grădina,
Cu fruntea plină
De lumină.

ION BRAD

Ficăldă

Pe cîmpu-nîns din sat la cer aproape,
căldura verii lace ape-ape.
Vin pionieri la școală. Ziua căldă
le spune-n șoaptă parcă: „Hai la scaldă!“
Și-acuma, știi, orz nici nu știu să-noate,
ei împlăziră drumurile toate,
și, colo-n zare, intră pe miriște
cînd ape-ncep în aer să se miște.
Îi scaldă vara, soarele îi frige,
copiii string de pe miriștea spice:
miriștea colectivăi n-are maluri
și arșița îi joacă-n valuri-valuri...
Dar și cînd vor sfîrși miriștea toată
vor merge toți la scaldă-adevărată!

Pescarul mic

Trecu prin cîmpu sur o zi de muncă.
Spre colectivă drumu-acum îl baș
pescari viașoi, ce, înăștit, aruncă
năvoadele din spatele curbat.

Răstoarnă iute peștele în vase
și-n joc de-argint, de aur, de sidel,
scîlipesc minunile din apă scoase
urzînd culori ca un întreg gherghel.

Da, cînd să plece, lată că apare
în prag, trăgînd o undiță cu zel,
un nou pescar — și e așa de mare
că parcă-l numai undița de el.

Că e pescar nici mai încape vorbă!
Nu-l vezi? Mai mare dragul să privești
cum, t. clicos, răstoarnă mica torbă
din care curge-o tabără de pești.

— „Așa pescar mai rar, atunci îi spune
socolitorul cu-n suris discret
Acum, c-ai prins plătică și mrene bune
să-ți trecem ziua-muncă în carnel“.

...Pescarul mic, cu ciutul de mătasă,
n-a stat degeaba pescuind la iaz,
și zvirî pe ușă, glonț el fuge-acasă
să spule de isprava lui de azi.

GH. D. VASILE